

[Ministeren for Handel, Industri og Søfart.] mellemkommende Rettigheder. Da det ikke vil være muligt paa Forhaand at udforme de detaillerede Regler, der kan dække og-saa i Forhold til alle de andre Lænde; med hvilke Overenskomst kan tænkes afsluttet, er det fundet rigtigt og naturligt i Lighed med den Maade, hvorpaa man i England har ordnet Sagen, at foreslaa, at der gives Handelsministeriet Bemyndigelse til at gennemføre de for Afslutningen af saadanne Overenskomster fornødne Bestemmelser.

Det foreliggende Lovforslag tager Sigte paa at bemyndige Handelsministeren til at tillempe Patent-, Varemærke- og Mønsterlovgivningens Bestemmelser i det Omfang, Afslutningen af Aftaler med andre Lande om Genoprettelse af Rettigheder paa den industrielle Ejendomsrets Omraade gør dette nødvendigt. Bemyndigelsen omfatter i øvrigt Adgang til at indføre Lempelser vedrørende Fortrins- og Udøvelsesfrister, vedrørende Løbetiden af Patenter, Genoptagelse af Ansøgninger om Patent og Anmeldelser af Mønstre, Varemærker og Fællesmærker, Ikraftsættelse af bortfaldne og udløbne Patenter, bortfaldne Mønstre, Varemærker og Fællesmærker samt vedrørende Betaling af Aarsafgifter og andre Afgifter.

Jeg tillader mig i øvrigt at henvise til de Bemærkninger, der ledsager Lovforslaget, og ligesaa til den under Bilag A nævnte Overenskomst mellem Det Forenede Kongeriges Regering paa den ene Side og den danske Regering paa den anden Side vedrørende visse Rettigheder paa den industrielle Ejendomsrets Omraade, som er blevet paavirket af Krigen.

Jeg tillader mig at anbefale Lovforslaget til hurtig og velvillig Behandling her i det høje Ting.

Justitsministeren (Elmqvist): Jeg skal have den Ære for det høje Landsting at fremsætte *Forslag til Lov om Ændring i og Tilføjelser til Lov om Rettens Pleje af 11. April 1916.*

Lovforslaget danner for saa vidt ikke en Helhed, men tilsigter, som adskillige tidligere Forslag, at gennemføre forskellige mindre Ændringer i Retsplejeloven, hvorom der i de senere Aar har været rettet Henvendelser til Justitsministeriet.

Ved Lovforslaget søges gennemført: Forenkling af Fremgangsmaaden ved Udtagelse af Nævninger for det enkelte Nævningeting; ændrede Bestemmelser for forhenværende Tjenestemænds Adgang til at opnaa Sagførerbeskikkelse; Forhøjelse af

Grænsen mellem borgerlige Landsrets- og Underretssager; Adgang til i Sager, hvori der er meddelt fri Proces, og i Straffesager at beskikke andre Sagførere end de af Justitsministeriet antagne; Hjemmel for at foretage umiddelbart Udlæg paa Grundlag af Hypotekforeningspantebreve i Tilfælde af, at pantsat Driftsinventar m. v. væsentlig forringes; en særlig Mødepligt i Skifteretten for dem, der er lodtagne i et Bo; Forhøjelse af Grænsen for Politimestrenes Bødeforeløg og endelig Adgang til at meddele Personer, der har bestaaet juridisk Eksamen for ustuderede med Anden Karakter, Beskikkelse som Landsretssagførere, naar de har aflagt den fornødne Prøve.

Lovforslaget har været forelagt Retsplejeudvalget, som har fraraadet de foreslaaede Ændringer i §§ 332 og 733 angaaende Beskikkelse af Sagførere i offentlige og beneficerede Sager, men som i øvrigt har tiltraadt Forslaget, dog med et enkelt Forbehold med Hensyn til de foreslaaede Ændringer i §§ 121 og 122, men herom vil jeg gerne henvise til Bemærkningerne.

Med Hensyn til de enkelte Ændringer skal jeg kort give nogle Oplysninger.

Jeg nævner først Ændringerne i §§ 225 m. fl. og § 234. Grænsen mellem borgerlige Landsrets- og Underretssager var ved Retsplejelovens Ikrafttræden 800 Kr. og forhøjedes derefter ved Lov af 14. Juli 1927 til 1 000 Kr. Ved Loven af 1927 blev der derhos indføjet den nuværende Bestemmelse i § 234; 2det Stykke, om, at Sager, hvis Genstand overstiger 1 000 Kr., men ikke 2 000 Kr., kan anlægges ved Underret i Stedet for ved Landsret, men at Sagsøgte dog, senest paa den første Tægtedag, kan gøre Indsigelse herimod, i hvilket Tilfælde Sagen behandles ved Landsretten.

Justitsministerens Forslag til Loven af 1927 gik ud paa, at Grænsen ubetinget forhøjedes til 2 000 Kr., og motiveredes med den store Lettelse i Arbejdet for Højesteret og Landsretterne, som man derved kunde opnaa. Retsplejeudvalget havde med 7 Stemmer mod 5 vedtaget ikke at anbefale Forslaget, der ogsaa paa Rigsdagen fremkaldte en Del Debat, idet man mente, at man derved vilde bryde med Princippet om, at enhver formueretlig Sag af nogenlunde Betydning bør kunne indbringes for Højesteret, ligesom man ogsaa mente, at Underretsbehandlingen ikke passer for mange af de Sager, som vilde blive henlagt til Underretterne, idet Sagerne er for komplicerede eller for betydningsfulde. Resultatet af Forhandlingerne i Rigsdagen blev da ogsaa, at